

Can Penjorella Nou

Capolat

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	Zona de Capolat.
Emplaçament	Situat al centre d'una gran plana, a l'ample coll que forma la capçalera de la canal de les Fonts al sud i la rasa del Salt de Sallent al nord.
Alçada:	1265
Coordenades:	
Latitud:	42.07224
Longitud:	1.75066
UTM Est (X):	396649
UTM Nord (Y):	4658552

Classificació

Número de fitxa	08045 - 157
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Jaciment arqueològic
Estil / època:	Modern Contemporani
Segle	XVIII / XIX / XX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	L'edifici es troba en runes i cobert per vegetació.
Protecció	Inexistent
Tipus de protecció:	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08044A008000240000SY
Fitxes associades:	
Pou de Can Penjorella Nou	
Arnes de Can Penjorella Nou	
El Puig	
Autoria de la fitxa	Rosa Soler Acedo, Societat d'Arqueologia del Berguedà.

Descripció

Casa de planta gairebé quadrada amb murs d'uns 50 cm fets de pedra sorrenca de mida mitjana i forma diversa, pedres petites a les juntes, cantoneres formades amb grans blocs de pedres i tot plegat lligat amb fang. L'edifici consta de planta baixa, planta pis i golfes i presenta una distribució de dos cossos paral·lels. A la façana principal, a nivell de la planta baixa, es troba la porta d'entrada, feta amb muntants de maó massís i llinda del mateix material formant un arc lleugerament rebaixat. En aquesta planta també es localitza una lluernia emmarcada amb pedra picada. Al mur sud de la planta pis hi ha dues finestres amb arc rebaixat de maó massís de pla sobre muntants que no difereixen de l'estructura del mur. A la façana nord tant sols es troben obertures a nivell de la planta pis, formades per muntants de pedra desbastada amb llinda de fusta, una d'elles correspon a una comuna amb voladís sobre el femer. La documentació gràfica permet saber que hi havia unes petites golfes amb una finestra al sud, quasi sota el carener. Tenia la coberta, avui enrunada, a dos vessants amb el carener orientat de nord a sud i perpendicular a la façana principal.

Adossada a la façana de llevant hi ha la pallissa, adossada a la façana de ponent hi han les corts i al costat del mur nord es troben uns restes de murs que podrien correspondre al femer.

Observacions:

A pocs metres de la façana sud de la casa hi trobem les restes d'un pou, de planta circular i d'uns quatre metres de profunditat. Proper a la casa també es troba una balma d'arnes.

Història

La primera menció documental la trobem en el "Registro de las casas de campo de cada Distrito y de los Aforados de Guerra.63" elaborat l'any 1856, on consta com a Caseta de Baix. Les terres on aquesta s'edifica eren propietat del mas Puig. Al 1852 Joan Canudes Puig i Muntanyà, amo de les terres, les cedeix al seu germà, Martí Canudes i Puig.

L'anàlisi de l'edifici senyala diferents moments constructius, començant pel segle XVIII, quan la casa sembla que estava definida per una estructura de dos cossos orientats nord-sud i separats per un mur mitger perpendicular a la façana principal. A planta baixa, el cos de llevant estava dividit en dos espais, el cos de ponent no tenia cap divisió i actua com a distribuïdor, l'escala estaria situada en l'angle sud-oest, probablement tota la planta estaria destinada al bestiar. A la planta pis, la sala amb el foc a terra i els fogons ocuparien el cos de ponent, mentre que el cos de llevant estaria dividit en dues habitacions separades per un envà.

La pallissa estaria inicialment separada de la casa, tindria dos nivells i una escala de pedra d'accés al nivell superior situada a la façana sud. Durant aquest període es forada el pou a uns metres de la façana sud de la casa.

Probablement, a principis del segle XIX s'enllaça la casa amb la pallissa, la planta baixa d'aquest espai es dedica a corts i el segon nivell s'habilita com a habitatge amb una porta d'accés des d'una habitació.

Al segle XX s'adossen unes corts al mur oest de la casa i es reformen les portes i finestres amb la construcció de llindes o muntants de maó massís.

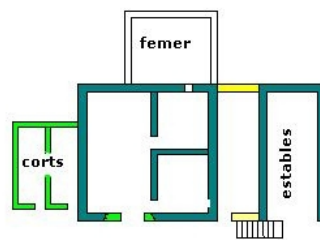
Bibliografia

CASACUBERTA, A., CUNILL, J., SÁNCHEZ, J. (2022). Història dels masos del Municipi de Capolat. Inèdit.

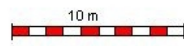
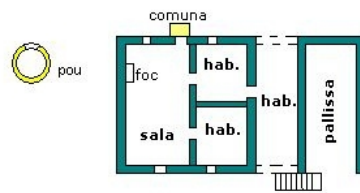
SOCIETAT D'ARQUEOLOGIA DEL BERGUEDÀ (2004). Inventari i Catalogació del Patrimoni Cultural mòble i immoble del Municipi de Capolat. Inèdit.

Planta baixa

Primera planta

- segle XVIII
- segle XIX
- segle XX